



Война за освобождение на Македония.

Малко история.

Едно врѣме, прѣди петстотинѣ години, турцитѣ минали отъ Мала-Азия и прѣвзели Балканския полуостровъ. Отъ тогава тѣ владѣятъ всички народи, които живѣятъ по него: гърци, българи, ромжни, албанци, сърби, черногорци и хървати. Тия християнски народи станали роби, раи, и изпълнявали всичко, каквото имъ заповѣдали друговѣрнитѣ турци. Тежъкъ е билъ живота имъ; тѣ се опитвали да се освободятъ, ала не сполучили, защото него врѣме турцитѣ били много силни, а отъ европейскитѣ народи никой не дошълъ да имъ помогне. Така вървѣла работата чакъ докато турцитѣ започнаха да отслабватъ. Тѣ зеха да живѣятъ разкошно, напиваха се, подкупуваха се и сждѣха раята криво. Двѣ голѣми държави захващатъ често да се биятъ съ тѣхъ и да гледатъ да имъ отнематъ земитѣ, що бѣха до тѣхнитѣ граници. Така, Русия побѣди турцитѣ и имъ зѣ Бесарабия. Австрия отъ друга страна сжщо ги побѣди, изтика ги отъ южно маджарско и отне имъ Хърватско и Далмация. Черногорцитѣ не искаха да тѣрпятъ турското иго и постоянно се биеха въ своитѣ недостъпни планини съ турцитѣ. Най-сетнѣ къмъ 1801 год. султанътъ по настояването на Русия призна Черна-Гора за княжество съ владика-князь.